

Sygn. akt I C 873 / 15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Małgorzata Wąchala**

po rozpoznaniu w dniu 25.08.2015 r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) w W.

przeciwko **D. S. (1)**

o zapłatę 96 385, 74 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. S. (1) 96 385, 74 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. 09.01.2015 r., do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Powód podał, że pozwanego oraz (...) S.A. (poprzednika prawnego (...) Banku S.A.) łączyła umowa bankowa z dnia 01.07.2008 r. nr (...) (Linia (...)). Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując należności na rzecz Banku w sposób przewidziany w umowie. Bank wykorzystał przysługujące mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy. Na skutek złożonego przez Bank oświadczenia umowa uległa rozwiązaniu w dniu 06.09.2013 r., co doprowadziło do powstania wymagalności całej kwoty niespłaconego kapitału wraz z kwotą odsetek umownych stanowiących część odsetkową raty kapitałowo-odsetkowej za okres obowiązywania umowy oraz odsetek karnych za opóźnienie naliczonych od zadłużenia przeterminowanego. Następnie Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, stwierdzając w nim o wysokości wymagalnych roszczeń przysługujących Bankowi. Z wniosku wierzyciela pierwotnego prowadzone było postępowanie egzekucyjne, które nie doprowadziło do wyegzekwowania należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym opatrzonym klauzulą wykonalności. W dniu 08.10.2014 r. (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł aportem do spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. wkład niepieniężny – wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek. Wniesienie aportem wierzytelności odbyło się przez zmianę umowy spółki w formie aktu notarialnego. Każda z wierzytelności została ujęta w wykazie wierzytelności stanowiącym załącznik do aktu notarialnego. W dalszej kolejności (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. oraz powód zawarli w dniu 24.10.2014 r. umowę o świadczenie w miejsce wykonania (datio in solutum), na mocy której (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. zwolniła się z zobowiązania względem powoda poprzez spełnienie innego świadczenia, tj. przelew wierzytelności przysługujących (...) Bank (...) S.A., które zostały wniesione aportem do spółki (...) w dniu 08.10.2014 r. W wyniku powyższej transakcji na powoda została przelana wierzytelność objęta pozwem.

Powód wskazał, że na dochodzoną kwotę składają się suma niespłaconej kwoty należności głównej (kapitału) w wysokości 75 411, 33 zł, kosztów w wysokości 117 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne w wysokości 0, 00 zł naliczone za okres od daty zawarcia umowy do daty jej rozwiązania według określonej w umowie stopy procentowej. Na dochodzoną należność składa się również skapitalizowana kwota odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w wysokości 20 857, 41 zł, obliczona od dnia następującego po dniu rozwiązania umowy bankowej do dnia poprzedzającego złożenie pozwu od kwoty należności głównej 75 411, 33 zł według ustalonej w umowie stopy procentowej, przy czym odsetki umowne i odsetki karne naliczane były w wysokości nie wyższej niż odsetki maksymalne, o których mowa w art. 359 § 2¹ kc, które na dzień wniesienia pozwu wynoszą 12 % w skali roku.

Nakazem zapłaty wydanym dnia 28.01.2015 r., VI Nc-e (...), referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu D. S. (1)zapłacić powodowi 96 385, 74 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 09.01.2015 r. do dnia zapłaty oraz 4 280, 06 zł kosztów procesu.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty pozwany D. S. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany zarzucił, iż nie został zawiadomiony o przelewie wierzytelności na rzecz powoda. Powołał się na art. 512 kc.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

Dnia 30.06.2008 r. (...) S.A.Oddział w Polsce w W.(KRS (...)) oraz D. S. (1)zawarli umowę o kredyt bezpieczny.

Bank udostępnił klientowi środki pieniężne w ramach odnawialnego limitu kredytowego - § 1.1.

Do celów związanych z obsługą limitu kredytu bank otworzył rachunek kredytu - § 3.1.

Umowa została zawarta na okres ważności karty płatniczej powiązanej z rachunkiem kredytu uprawniającej do dokonywania transakcji w ramach limitu kredytu - § 4 i § 3.3.

/ dowód: umowa o kredyt bezpieczny z dnia 30.06.2008 r. – k. 65 /

Składniki majątkowe (...) S.A. Oddziału w Polsce zostały wniesione do (...) S.A.

(...) S.A. został przejęty przez (...) Bank (...) S.A.

/ dowód: odpis KRS nr (...) – k. 39-41; odpis KRS nr (...) – k. 42-55; postanowienie z dnia

23.09.2011 r.; wyciąg z decyzji (...) z dnia 29.08.2011 r. – k. 59 /

Dnia 21.11.2013 r. menedżer (...) Banku (...) S.A.w W.wystawiła zaświadczenie stwierdzającej, iż rozwiązanie umowy o kredyt bezpieczny zawartej w dniu 30.06.2008 r. nastąpiło w dniu 06.09.2013 r.

/ dowód: zaświadczenie z dnia 21.11.2013 r. – k. 66 /

Dnia 21.11.2013 r. (...) Bank (...) S.A.w W.wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym oświadczył, że na podstawie prowadzonych ksiąg stwierdza, że D. S. (1)z tytułu umowy o kredyt bezpieczny z dnia 30.06.2008 r. ma zapłacić na rzecz Banku 87 439, 32 zł z tytułu niespłaconego kredytu, w tym:

- 79 411, 33 zł z tytułu niespłaconego kredytu wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 07.09.2013 r.,

- 7 910, 99 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych zgodnie z regulaminem kredytu bezpiecznego,

- 117 zł z tytułu naliczonych opłat, zgodnie z regulaminem kredytu bezpiecznego.

/ dowód: bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 21.11.2013 r. – k. 67 /

Dnia 21.11.2013 r. (...) Bank (...) skierował wniosek o nadanie (...) nr (...) klauzuli wykonalności.

Postanowieniem z dnia 31.12.2013 r., XIV Co 2506/13, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu w dniu 21.11.2013 r. przez (...) Bank (...) S.A. przeciwko dłużnikowi D. S. (1) w całości z zastrzeżeniem, że egzekucja może być prowadzona do łącznej kwoty 300 000 zł.

/ dowód: wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z dnia 21.11.2013 r. – k. 68-69; postanowienie

z dnia 31.12.2013 r. – k. 70 /

Dnia 08.10.2014 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oraz (...) Bank (...) S.A. w W. dokonali przed notariuszem M. W. w W. w formie aktu notarialnego nr rep. A (...) zmiany umowy spółki komandytowej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w W. wpisanej do KRS pod (...) w ten sposób, że (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł do spółki komandytowej wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wierzytelności pieniężnych, wynikających z umów kredytowych, których stroną jest (...) Bank (...) S.A., i do chwili obecnej niespłaconych, obejmujących roszczenia o spłatę kapitałów tych kredytów i roszczenia o wszelkie świadczenia uboczne związane z tymi kredytami, o łącznej wartości nominalnej (...).

/ dowód: wypis aktu notarialnego nr A (...) z dnia 08.10.2014 r. – k. 35-38 /

Dnia 24.10.2014 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w W. oraz (...) (...) w W. zawarli umowę świadczenia w miejsce wykonania.

Strony tej umowy wskazały, że:

A. w dniu 08.10.2014 r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. a (...) sp. z o.o. we W. została zawarta umowa przeniesienia ogółu praw i obowiązków komandytariusza w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w W.;

B. w dniu 07.10.2014 r. (...) i Fundusz zawarli umowę przedwstępną sprzedaży wierzytelności, w której zobowiązali się zawrzeć umowę przyrzeczoną przelewu wierzytelności z tytułu umów bankowych, przysługujących (...) Bankowi S.A. jako wierzycielowi pierwotnemu, wskazanych pierwotnie w załączniku nr (...) do umowy uzupełniającej, a które zostały wskazane w załączniku nr do umowy świadczenia w miejsce wykonania;

C. w dniu 24.10.2014 r. wspólnicy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w W. podjęli uchwałę o wyrażeniu zgody na zmniejszenie udziału kapitałowego komandytariusza o (...);

D. (...) sp. z o.o. zwolniła się z zobowiązania zastrzeżonego w § 1 ust. 1 w zw. z ust. 2 umowy przedwstępnej poprzez spełnienie za zgodą Funduszu, na mocy umowy zawartej z Funduszem w dniu 24.10.2014 r. innego świadczenia, tj. przelewu na rzecz Funduszu wierzytelności względem (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w W. o zwrot części wniesionych wkładów w wysokości (...).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. oświadczyła, że w celu zwolnienia się ze spełnienia świadczenia pieniężnego w postaci zapłaty na rzecz Funduszu kwoty w wysokości (...) spełnia inne świadczenie w postaci przelewu na rzecz Funduszu wierzytelności z tytułu umów bankowych przysługujących poprzednio (...) Bank (...) S.A. jako wierzycielowi pierwotnemu wskazanych w załączniku nr (...) do umowy uzupełniającej, których wartość na dzień 08.10.2014 r. wynosi (...), zaś uzgodniona przez strony wartość transakcyjna wynosi (...) - § 1.3.

/ dowód: umowa świadczenia w miejsce wykonania – k. 34 /

W dniu 09.01.2015 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym oświadczył, że w dniu 24.10.2014 r. nabył od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w W. wymagalną wierzytelność wniesioną do spółki w

dniu 08.10.2014 r. jako wkład niepieniężny przez (...) Bank (...) S.A. w W. wobec dłużnika D. S. (1) z tytułu umowy o numerze (...); kwota zobowiązania wynosi 96 385, 74 zł, w tym:

- 75 411, 33 zł z tytułu kapitału,
- 20 857, 41 zł z tytułu odsetek,
- 117 zł z tytułu kosztów.

/ dowód: wyciąg – k. 28 /

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód dochodził od pozwanego należności w kwocie 96 385, 74 zł, jaką miał nabyć od pierwotnego wierzyciela pozwanego (...) Banku S.A., a która miała wynikać z umowy z dnia 30.06.2008 r. o kredyt bezpieczny zawartej przez D. S. (1) z (...) S.A. Oddział w Polsce.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 kpc, wedle którego strony zobowiązane są przedstawiać dowody, oraz art. 232 kpc stanowiący, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Powód zobowiązany był zatem udowodnić, że osobom, jakie wymienił w pozwie jako swoich poprzedników prawnych, przysługiwała wierzytelność wobec pozwanego opiekująca na kwoty wskazane w pozwie, a także, iż nabył skutecznie tę wierzytelność.

Jednakże materiał dowodowy przedstawiony przez powoda nie uzasadnia należycie ani twierdzenia o istnieniu następstwa prawnego powoda w stosunku do pierwotnego wierzyciela pozwanego ani też istnienia po stronie pozwanego zobowiązania do świadczenia w wysokości wskazanej w pozwie.

Pozwany D. S. (1) w sprzeciwie od nakazu zapłaty zgłosił zarzut braku zawiadomienia go o dokonaniu przelewu. Sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym nie wymaga szczegółowego przedstawiania zarzutów prawnomaterialnym i ich uzasadnienia. Ponadto pozwany działał w procesie bez zawodowego pełnomocnika. Sąd uznał wobec tego, że zgłoszony przez pozwanego zarzut należy rozumieć szerzej, niż by to wynikało z jego sformułowania, a mianowicie jako zakwestionowanie samego nabycia wierzytelności i przysługiwania powodowi statusu wierzyciela pozwanego. Zgodnie z art. 512 kc dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten wskazuje, iż do chwili uzyskania przez wiedzę o przelewie wierzytelności dłużnik pozostaje w usprawiedliwionej świadomości o istnieniu zobowiązania w stosunku do dotychczasowego wierzyciela. Pozwany zarzucając brak zawiadomienia zakwestionował w istocie także samo przejście wierzytelności na rzecz powoda.

Można zresztą dodać, iż powód nie udowodnił, aby pozwany został powiadomiony – i to przez zbywcę – o dokonaniu przelewu wierzytelności. (...) S.A. z dnia 04.11.2014 r. (k. 64) pozbawione jest w tym zakresie wartości dowodowej.

Podstawy do ustalenia, że powód nabył wierzytelność wobec pozwanego mającą swe źródło w umowie kredytu z dnia 30.06.2008 r. nie daje umowa o świadczenie w miejsce wykonania z dnia 24.10.2014 r.

Zgodnie z art. 453 kc, jeżeli dłużnik w celu zwolnienia się z zobowiązania spełnia za zgodą wierzyciela inne świadczenie, zobowiązanie wygasa (datio in solutum). Podstawą zatem do spełnienia świadczenia w miejsce wykonania (czyli świadczenia zastępującego świadczenie pierwotne) jest istnienie ważnego i skutecznego zobowiązania pierwotnego. Czynność datio in solutum dokonywana jest bowiem zawsze solvendī causa, czyli w celu zwolnienia się z istniejącego

zobowiązania. Ś. rzecz ujmując transakcja między powodem a (...) sp. z o.o. sp. k. objęta umową z dnia 24.10.2014 r. stanowiła *cessio in solutum*, gdyż powód nie otrzymał świadczenia w postaci wydania rzeczy, wykonania usługi czy zapłaty sumy pieniężnej, ale miał stać się następcą prawnym kontrahenta jako wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 510 § 2 kc, jeżeli zawarcie umowy przelewu następuje w wykonaniu zobowiązania wynikającego z uprzednio zawartej umowy zobowiązującej do przeniesienia wierzytelności, z zapisu, z bezpodstawnego wzbogacenia lub z innego zdarzenia, ważność umowy przelewu zależy od istnienia tego zobowiązania.

Tymczasem, jak wynika z przedłożonej przez powoda umowy świadczenia w miejsce wykonania z dnia 24.10.2014 r., powód nie był związany umową ani z (...) Bankiem (...) S.A. ani z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w W., z której wynikałby obowiązek tej spółki do świadczenia na rzecz powoda.

Jak wynika z aktu notarialnego z dnia 08.10.2014 r., rep. A nr (...), (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. jako komandytariusz wkład w postaci wierzytelności z tytułu pożyczek i kredytów. (...) Bank (...) S.A. zawarł z (...) sp. z o.o. umowę przeniesienia ogółu praw i obowiązków komandytariusza. Te czynności prawne co do zasady nie budzą wątpliwości. Powód natomiast miał być związany umową przedwstępną zawartą z (...) sp. z o.o., które treścią miało być objęte zobowiązanie do zawarcia umowy przelewu wierzytelności z tytułu umów bankowych przysługujących uprzednio (...) Bankowi (...) S.A.

Powód nie przedłożył umowy przedwstępnej z dnia 07.10.2014 r. Nie wiadomo zatem, dokładnie, jakie były elementy treści tej umowy, wobec czego nie sposób ocenić relacji łączącej powoda z (...) sp. z o.o.

Następnie spółka ta miała zwolnić się z zobowiązania wobec powoda wynikającego z umowy przedwstępnej poprzez spełnienie na rzecz powoda innego świadczenia, tj. przelewu wierzytelności względem (...) sp. z o.o. o zwrot części wniesionych wkładów. Powód nie przedłożył także tej umowy (która miała zostać zawarta dnia 24.10.2014 r.). Nie wiadomo, też, jaka miała być wartość zwracanych wkładów, jaka była wysokość obniżenia udziału komandytariusza w (...) sp. z o.o. sp. k. Powód przedłożył bowiem umowę z dnia 24.10.2014 r. w niepełnej wersji z „wyczyszczonymi” wszelkimi postanowieniami dotyczącymi kwot.

Na podstawie niepełnego materiału dowodowego nie można ocenić, jakie to zobowiązanie (...) sp. z o.o. sp. k. wobec powoda miało zostać spełnione, czy było ono ważne, a w konsekwencji, czy spółka ta mogła zwolnić się z tego zobowiązania poprzez *cesję* wierzytelności na rzecz powoda. Z tego względu – zgodnie z przywołanym art. 510 § 2 kc – nie można uznać przeniesienia na powoda wierzytelności z kredytów bankowych za ważne i skuteczne.

Patrząc na opisany w przedłożonej sądowi umowie ciąg czynności w relacji (...) Bank (...) S.A. – (...) sp. z o.o. – (...) sp. z o.o. sp. k. – powód nie sposób oprzeć się wrażeniu, że ciąg ten miał służyć obejściu dyspozycji art. 48 § 3 ksh i art. 65 § 3 ksh w zw. z art. 103 ksh, zgodnie z którymi wkłady wniesione do spółki komandytowej, które stały się jej własnością (tzn. nie zostały wniesione wyłącznie do użytkowania), nie podlegają zwrotowi w naturze, ale są rozliczane poprzez wypłatę ich równowartości. Po wniesieniu przez (...) Bank (...) S.A. do spółki (...) wierzytelności z tytułu kredytów bankowych nie mogły zostać powrotnie przeniesione na wspólnika ani na osobę, na którą przeniósłby on ogół praw i obowiązków wynikających z członkostwa w spółce.

Zatem nabycie przez powoda wierzytelności wynikających z umów bankowych zawartych przez poprzednika prawnego (...) Banku (...) S.A. budzi poważne wątpliwości z punktu widzenia formalnej poprawności i zgodności z prawem, wobec czego nie można uznać twierdzenia powoda o nabyciu wierzytelności za udowodnione.

Niezależnie od powyższego przedłożony sądowi materiał dowodowy nie pozwala na uznanie za udowodnioną wysokości zobowiązania pozwanego wskazanej w pozwie.

Z umowy o kredyt bezpieczny z dnia 30.06.2008 r. nie wynika kwota kredytu – limitu kredytowego. Wysokość tego limitu miała zostać pozwanemu zakomunikowana odrębnym pismem Banku (...). Powód nie złożył tego pisma. Nie przedstawił także historii rachunku kredytowego, jaki zgodnie z § 3.1 umowy z dnia 30.06.2008 r. miał zostać otwarty przez wskazany Bank. Nie wiadomo zatem, jakich transakcji dokonał pozwany, tzn., jakie środki z kredytu, w

jakiej wysokości i w jakich terminach faktycznie wykorzystał. Następnie powód podniósł, że wskutek wypowiedzenia umowy kredytu zobowiązanie pozwanego stało się natychmiast wymagalne w pełnej wysokości. Powód nie przedłożył jednakże dowodu doręczenia pozwanego wypowiedzenia umowy kredytu ani też treści tego wypowiedzenia, nie złożył też oświadczenia zawierającego uprzedzenie o możliwości wypowiedzenia umowy i wezwanie do spłaty zadłużenia w dodatkowym terminie.

Wobec powyższego nie da się ustalić, czy i kiedy umowa uległa rozwiązaniu, czy istniała w ogóle podstawa do wypowiedzenia, a także, jaki był skutek tego oświadczenia. Można zauważyć, iż sama umowa z dnia 30.06.2008 r. nie regulowała w ogóle wypowiedzenia, materia ta była najprawdopodobniej unormowana w regulaminie kredytowania, którego również powód nie przedstawił. Oświadczenie pracownika banku z dnia 21.11.2013 r. nie jest dowodem, że nastąpiło skuteczne wypowiedzenie umowy kredytu.

Wobec braku dokumentów źródłowych wskazujących na warunki kredytowania, wysokość kwoty kredytu (limitu kredytowego) wykorzystanego przez pozwanego nie da się ustalić wysokości zobowiązania pozwanego wobec banku, który udzielił mu kredytu, oraz jego następcy prawnego (...) Banku S.A.

Dowodem wysokości zobowiązania nie jest bankowy tytuł egzekucyjny. Dokument ten może być jedynie podstawą egzekucji po nadaniu mu klauzuli wykonalności, poprzedzonym zbadaniem przez sąd, czy tytuł spełnia ustawowe wymogi formalne i zawiera wszelkie istotne elementy przewidziane w prawie bankowym.

Dowodem przysługiwania powodowi wierzytelności i jej rozmiaru nie jest też wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda. Dokument taki może stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności; potwierdza więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności; nie stanowi jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13;06.2013 r., V CSK 329/12).

Można dodać, że w żadnym z wymienionych przez powoda dokumentów dotyczących nabycia wierzytelności w drodze przelewu lub podobnych czynności nie została ujęta wierzytelność wobec pozwanego z umowy z dnia 30.06.2008 r. Nie wiadomo, czy w ogóle została ona wniesiona przez (...) Bank (...) S.A. do spółki (...), a także, czy była objęta którąkolwiek z dalszych umów zawieranych z udziałem (...) Banku (...) S.A., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. sp. k. oraz powoda. Powód przedłożył jedynie tabelkę dotyczącą pozwanego (k.29-30) podpisaną przez pełnomocnika procesowego tak, jak wyciąg z ksiąg powoda (k. 27), co wskazywałoby, że jest ona załącznikiem do tego właśnie dokumentu. To zaś jest dalece niewystarczające dla ustalenia, iż powodowi przysługuje wobec pozwanego wierzytelność o zapłatę sumy dochodzonej pozwem.

Sąd doszedł zatem do przekonania, iż powód nie wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku udowodnienia zasadności zgłoszonego roszczenia, co skutkowało oddaleniem powództwa.

Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.